

[Alfred Jensen.]

den ikke tager sigte på at lette byrderne for småkårsfolk. Det er klart, at der vil komme adskillige klager over, at der ikke er taget berettiget hensyn til dem, som dårligst kan bære byrderne ved en sådan skærpelse af lovgivningen.

Jeg har bemærket, at kolonihavefolkene har fremsat klager over den ubehagelige stilling, de kommer i. Jeg kan ikke finde ud af efter det, der står i betænkningen, og det, der er sagt her fra talerstolen, om der er taget berettiget hensyn til de klager, kolonihavefolkene har fremsendt. Selv om jeg begynder at dokumentere, hvor vanskelige kår kolonihavefolkene kan have, gør jeg mig ikke noget håb om, at man mellem anden og tredje behandling vil tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse. Det forekommer mig dog, at hvis man vil fremme kolonihavesagen, bliver man nødt til at se på grænserne i ejendomsbeskatningen. Det forekommer mig ikke, at lovforslaget vil virke rimeligt over for dem, som har kolonihavesagen som hobby. Jeg ved ikke, om der er andre muligheder for at se på det.

Jeg er blevet præsenteret for et enkelt eksempel. En mand har for nogle år siden overtaget en kolonihavelod. Han har ikke selvstændigt skøde, men skal ikke desto mindre betale ejendomsskat deraf. Da han overtog grunden, blev den ansat til en værdi af 1 600 kr. Grunden er på 1 000 m², og den står i øjeblikket til en værdi af 10 000 kr. Jeg har ikke selv set papirerne, men efter hvad der oplyses, skal der her betales en ejendomsskat på 533 kr. om året. Det forekommer mig, at der skal være en meget stærk interesse for have dyrkning til stede, for at man kan bære sådanne byrder ved siden af afgifter og andre omkostninger ved driften af en kolonihave. Jeg beder om, at man er opmærksom på disse forhold og undersøger, om der ikke skulle være nogen mulighed for i højere grad at imødekomme kolonihavefolkernes ønsker, end det alt er sket.

Efter disse kritiske bemærkninger skal jeg sige, at mit parti vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Finansministeren (Kampmann): Efter den forhandling, der fandt sted her i tinget,

da dette lovforslag var til første behandling, kunne man vel knap forvente, at det skulle lykkes at samle almindelig tilslutning til forslaget. De principielle synspunkter er så modsat hinanden, at det vel næsten var en umulig opgave. Det har dog været forsøgt, men da det ikke har kunnet lykkes, har man prøvet i fordragelighed at drøfte, i hvilket omfang lovforslaget, når det nu skulle gennemføres, gennem ændringsforslag kunne få en sådan form, at man dog kunne tiltræde ændringsforslagene.

Som det fremgår af betænkningen, er dette lykkedes i betydeligt omfang, idet hele udvalget — og jeg forstod, at det også gjaldt det ærede medlem hr. Alfred Jensen — ville stemme for ændringsforslagene med undtagelse af ændringsforslag nr. 5. Jeg mener derfor at have grund til at takke udvalget, fordi man, selv om mindretallet principielt ikke mener at kunne tilslutte sig forslaget, så dog er nået frem til sådanne ændringer, når vi nu engang skal have denne lovgivning, at mindretallet vil være med til at ændre forslaget på denne måde.

Der er i øvrigt her under forhandlingerne fremsat forskellige bemærkninger særlig vedrørende landbrugets og gartneriernes vilkår under en sådan lovgivning. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ankede over en udtalelse af det ærede medlem hr. Holger Eriksen om, at der ligesom var tale om en særlovgivning for landbruget. Jeg er egentlig enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at der ikke fra oppositionens side har været talt så stærkt for landbruget alene af den grund, at det ikke har været nødvendigt. Lovforslaget er bygget sådan op, særlig hvad angår bestemmelserne i § 56, stk. 2, at landbruget normalt ikke skulle blive ramt af grundstigningsskyld. Derfor har vi i nogen grad drøftet den grundstigningsskyld, der er pålignet enkelte landbrugsjendomme under særlige forudsætninger, og jeg ved ikke, om det er det, man har tænkt på.

Derimod har oppositionen ret energisk søgt at få lovforslaget ændret derhen, at gartnerier ikke skulle betale grundstigningsskyld, i hvert fald ikke i det omfang, som denne lovgivning sigter på. Vi har deltaget i denne diskussion. Det, gartnerierne hævdede, var, at i København og hovedstadens omegn i det hele taget var